onderdag 28 Maart 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4772

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.
Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog. Opgericht 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27
Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

ssen lopen weg uit Veiligheidsraad.

s Afgevaardigde ontkent bestaan van overeenkomst met Rusland.

our noemt communistische partij dictatoriaal gezind.

ER IS GEEN OVEREENKOMST.

affar Firouz, de politieke Secretaris van Buiten-Zaken van Iran en Di- van Propaganda, zeide, Russische evacuatie van begonnen is en binnen vier dagen beëindigd zal ij ontkende opnieuw, dat ige „geheime overeen-zou bestaan tussen Iran Sovjet Unie en voegde er „De Russische verwij- ar een 'verstandhouding' e quaestie van de evacua- reft hun verplichting on- driemogendhedenver- Hij zeide,dat de evacuatie de terugtrekking der strijdkrachten uit Mes- hroed en Semnan op 2 Hij noemde de huidige „de voortzetting van cuatie van Iran gelijk ge- or den Minister-President n bezoek aan Moskou" an, (AP) 27.3).

OLBATTEN IN DE VEILIGHEIDSRAAD.

Verenigde Staten en Rus- gen in volkomen onenig- ver het Iraanse geschil bijeenkomst van de Vei- sraad en Noordameri- autoriteiten hielden re- met de mogelijkheid dat de bijeenkomst zou ver- iden Iran op aandringen oot Britannië en de Ver- Staten zou worden ge- om zijn standpunt uiteen

Raad werd om 15.07 uur orde geroepen door Dr. ai Tsji van China, iets twee uren nadat het ité, samengesteld uit Byr- romyko en Bonnet, uit- zonder tot overeenstem- zijn gekomen over de de Raad zal luisteren de verklaring van den Ambassadeur Hussein

s stond erop dat Ala zou geroepen en Gromyko zijn argumenten vorige dag dat het Rus- anse geval thans niet Raad behandeld moet en — indien dat onver- toch gedaan zou worden reking moet worden tot 10 April. Gromyko eerder, dat, ingeval Ala n zou worden, het zou dat het Iraanse geval door de Raad behandeld hij zou moeten afzien deelneming aan de bespre- de bijwoning van de ringen.

deelde allereerst aan de dat het subcomité overeenstemming kon be- de vergadering dus positie verkeerde als Indien er verder sproken werd, zeide hij, bereid te vragen om een over de verschillende

een gespannen atmos- de zaal, omdat zelfs de afgevaardigden stande te weten wat er zou wat Rusland weg Wat zou men dan Zou de Raad verder kun- ctionneren?

zeide het niet te weten. algemeen werd aangeno- een Russische boycott stagnatie zou veroorzaken de Iraanse quaestie lderhevig is aan het veto grote mogendheid. Poolse Ambassadeur Oscar vroeg aan Voorzitter Quo volgorde waarin de ver- voorstellen in stem- worden gebracht vast te stellen, dat de kans zou hebben om te Iran een schriftelijk de Australische andere voorstellen aan uitbrengen alvo-

Quo besloot echter, dat eerst Ruslands motie voor het uitstel tot 10 April in stemming zou worden gebracht, voorts de Egyptische motie dat Iran een mondelinge verklaring zou afleggen voor de Raad en ten derde, de Australische motie voor een schriftelijk verslag van Iran.

Dit leidde tot een geharrewar gelijk bijna op elke vergadering voorkomt, namelijk wat eigenlijk moet worden beslist en hoe.

W. R. Hodgeson van Australië zeide, dat, hoewel hij Quo's regeling respecteerde, zijn motie nooit in stemming zou komen indien de Egyptische motie wierd aanvaard. „Ik ben ervoor en ik er gaarne voor stemmen", zeide hij, doch stelde niettemin een wijziging in de volgorde voor.

Hodgeson zeide, dat zijn voornaamste bedoeling is om een behoorlijke documentatie van het Iraanse standpunt in handen van de Raad te stellen alvorens de Russen kunnen antwoorden. Quo bleef echter bij zijn regeling.

Mahmoed Hassan van Egypte voerde aan, dat onder de motie van Hodgeson Iran slechts het recht zou hebben zijn standpunt slechts „per post" aan de Raad voor te leggen.

Lange stelde voor, dat de volgorde der moties als volgt zou zijn: de Russische, Australische en Egyptische. Sir Alexander Cadogan van Groot Britannië zeide te geloven dat er een regel is welke de volgorde van de moties bepaalt, doch Quo antwoordde dat er geen is.

Gromyko nam toen het woord waarbij hij gebruik maakte van enkele schriftelijke notities.

Hij deelde aan de Veiligheidsraad mede, dat hij bleef aandringen op een uitstel van het Iraanse geval tot 10 April. Hij legde er de nadruk op dat een accoord is bereikt voor de terugtrekking van de Sovjet-troepen uit Iran. Voort beweerde hij, dat de Iraanse Premier Ahmed Quavam niet tegen een uitstel van het geval tot 10 April is (de Iraanse Ambassadeur Hussein Ala heeft steeds gezegd dat hij in contact is met zijn regering en geen nieuwe instructeis heeft om zijn eis voor en onmiddellijk verhoor te laten varen)

Gromyko deelde aan de Raad mede, dat hij het Iraanse geval niet zou bespreken in de Raad vóór 10 April. Hij zeide, dat onderhandelingen tussen Rusland en Iran over de vraagstukken gaande zijn en deze niet wilde verstoren. Hij hield vol, dat er op zijn minst een verstandhouding is tussen Moskou en Teheran over de terugtrekking der Rode troepen uit Iran.

Byrnes van de Verenigde Staten voerde hierop het woord en zeide, dat de Noordamerikaanse regering het „van groot belang voor de toekomst der Verenigde Landen" acht, dat Iran onmiddellijk gehoord wordt.

Met betrekking tot Gromyko's herhaalde eis om het Iraanse geval tot 10 April uit te stellen op grond dat Rusland en Iran een accoord bereikt hebben voor de terugtrekking der Russische troepen, zeide Byrnes, dat er een misverstand bestaat over dit punt van het accoord: dat Premier Quavam in gepubliceerde verklaring niet gezegd heeft dat er een accoord bestaat.

Byrnes zeide, dat de Raad kon stemmen om het geval uit te stellen, slechts door Irans verklaring te negeren dat zijn veiligheid wordt bedreigd.

Hij drong erop aan om de Egyptische motie, waarin gevraagd wordt den Iraansen Ambassadeur Hussein Ala te roepen teneinde te getuigen, de voorrang te geven boven de Russische motie om het geval uit te stellen

„Zou u eerst gaan stemmen om de zaak uit te stellen en dan naar Iran komen luisteren?"

Volgens Byrnes was Gromyko's verklaring als zou Premier Quavam gezegd hebben dat er een overeenkomst is gebaseerd is op een misverstand van Gromyko van een AP-bericht uit Teheran Hieraan voegde hij toe, dat, indien de Iraanse afvaardiging geen kans krijgt te worden gehoord „de Organisatie der Verenigde Landen in haar eerste jaar zal sterven".

Byrnes zeide, dat de Noordamerikaanse regering bericht had van een officiëlen vertegenwoordiger in Teheran, dat er geen overeenkomst bestaat tussen Rusland en Iran, dat zekere voorstellen zijn gedaan en dat deze niet zijn aanvaard.

Nadat Byrnes het woord gevoerd had werd besloten de Russische motie in stemming te brengen of het geval zou worden uitgesteld.

De motie werd verworpen met acht tegen één. Polen en Australië onthielden zich van de stemming. Rusland alleen stemde voor het uitstel.

Er heerste spanning in de zaal toen Gromyko opstond en verder zonder een woord te zeggen wegliep, gevolgd door de leden van zijn afvaardiging. Een zwerm van journalisten en fotografen kwam in de weer doch Gromyko weigerde iets te zeggen. Buiten gekomen begaf hij zich naar zijn auto en reed weg naar het Russisch Consulaat Generaal.

Na dit dramatisch moment werd in de Veiligheidsraad besloten den Iraansen Ambassadeur Hussein Ala te horen, die al die tijd in de tribune gezeten had.

Ala nam plaats aan de conferentietafel en zeide dat hij het een grote eer achtte het woord te mogen voeren.

De Iraanse vertegenwoordiger deelde mede, dat zijn land geen geheime overeenkomst heeft met Rusland. Hij bevestigde, dat de Russen zekere voorstellen hadden gedaan, doch dat die door zijn regering werden afgewezen. Ala noemde de toestand in zijn land „ontplofbaar" en een bedreiging voor de wereldvrede.

Nadat de Iraanse vertegenwoordiger zijn standpunt van zijn land uiteengezet had, hetgeen neerkwam op een volledige ontkenning van de Russische beweringen, werd de vergadering verdaagd tot Vrijdag 16 uur (New York, (AP) 27.3).

WAT NU?

Door een zegsman van de Russische afvaardiging werd bekendgemaakt, dat Gromyko van plan was geweest de bijeenkomst van de Veiligheidsraad bij te wonen onder verstandhouding dat het Iraanse dispuut niet zou worden besproken. Deze verklaring versterkte de algemene opinie, dat Gromyko zich niet van de Raad heeft losgemaakt, doch alleen niet zal deelnemen aan de besprekingen over het Iraanse geval vóór 10 April — een datum die blijkbaar door hem werd vastgesteld op instructies uit Moskou.

De Poolse afgevaardigde Oscar Lange, die voortdurend aan de kant van Gromyko stond, zeide, dat hij niet van mening is dat Gromyko zich uit de Raad heeft teruggetrokken. „Het is slechts dat de Sovjet-afgevaardigde zich heeft geabsenteerd" (New York, (AP) 28.3).

BEVIN OVER HELLAS.

Bevin maakte in het Lagerhuis bekend, dat na de verkiezingen van Zondag aanstaande in Hellas „er zekere condities zijn die moeten worden vervuld" alvorens de Britse bezettingstroepen uit het land teruggetrokken worden.

Hij noemde deze condities niet doch zeide: „Ik wil gaarne de Britse troepen uit Hellas hebben en zij zullen worden teruggetrokken zodra de verkiezingen en de condities dat toelaten, doch er zijn zekere condities die moeten worden vervuld".

Bevin antwoordde op vragen van het Labourlid Seymour Cocks, die uiting gaf aan de vrees, dat de Britse troepen weer zullen worden verwikkeld in een burgeroorlog na de verkiezingen. Bevin zeide hierop: „Ik hoop slechts dat bij de verkiezingen in Hellas het volk zal werken met stembriefjes en niet met kogels" (Londen, (AP) 27.3).

GAAT BEVIN NIET?

Een woordvoerder van het Britse Departement van Buitenlandse Zaken zeide, dat Bevin „op het ogenblik geen plannen heeft" om naar New York te gaan ter bijwoning van de bijeenkomst van de Veiligheidsraad (Londen, (AP) 27.3).

BIDAULT OVER DE VERKIEZINGEN IN HELLAS.

De Franse Minister van Buitenlandse Zaken Georges Bidault, prees het werk van de Franse waarnemers die toezicht helpen oefenen op de verkiezingen in Hellas alsook de medewerking die zij daarbij krijgen (Parijs, (AP) 27.3).

SCHENDING VAN BELOFTE?

Het Russisch nieuwsblad „Trud", orgaan van de Sovjetvakbonden, verklaarde, dat de aanwezigheid van Noordamerikaanse troepen in China een schending is van de belofte welke te Jalta gedaan werd door Stalin en Roosevelt (Moskou, (AP) 26.3).

VAN ACKER GAAT NIEUW CABINET VORMEN.

Achile van Acker, de gewezen Socialistische Premier van België, is door Prins Karel gevraagd een nieuw cabinet van nationale unie te vormen.

Men verwacht, dat hij een cabinet zal vormen waarin de Christelijke Volkspartij vertegenwoordigd zal zijn (Brussel, (AP) 27.3).

ONVERDRAAGZAAMHEID.

De uitslagen van de Italiaanse gemeenteraadsverkiezingen van Zondag tonen aan dat de kracht der linksen zich voornamelijk concentreert in de grotere steden, terwijl de Christen Democraten winnen op het platteland. De berichten geven te kennen, dat de verkiezingen over het algemeen ordelijk verliepen. Slechts één incident wordt gemeld in het ochtendblad „Il Minuto". Het blad zeide, dat het gepeupel de stembriefjes op twee plaatsen in de provincie Brescia vernielden toen bij de telling bleek dat de Christen Democraten wonnen (Rome, (AP) 27.3).

Volgens het onderschrift van deze foto, welke door het Russische agentschap Sovfoto werd verspreid, toont zij Maarschalk Ivan Bagramian, afgevaardigde naar de Opperste Sovjet, in Moskou tijdens de bijeenkomst van de Opperste Sovjet. Volgens berichten uit Teheran zou Maarschalk Bagramian zich enkele weken geleden in Tebris (Noord-Iran) hebben bevonden.

het nieuws van vandaag

De jonge Organisatie der Verenigde Landen maakt op het ogenblik een der moeilijkste perioden van haar bestaan mede. Het is als een kind dat tandjes krijgt. Met de tanden zal het kunnen bijten, doch alvorens het die heeft maakt het vaak een lastige tijd door.

Andrei Gromyko, hoofd van de Russische afvaardiging in de Veiligheidsraad, is gisteren namelijk weggelopen uit de vergaderzaal toen zijn motie om de bespreking van het Iraanse geval tot 10 April uit te stellen werd afgestemd.

Hij had beweerd, dat Rusland en Iran de zaak onderling hebben bijgelegd en er nog onderhandelingen gaande zijn.

Het is duidelijk, dat al ware dat zo, dat nog geen reden zou zijn om de Iraanse aanklacht — welke nooit ingetrokken werd — niet in behandeling te nemen omdat zich nog steeds Russische troepen in Iran bevinden.

Maar toen Gromyko vertrokken was en de Iraanse afgevaardigde eindelijk eens het standpunt van zijn regering mocht uiteenzetten, verklaarde deze afgevaardigde, dat er geen geheime overeenkomst met Rusland bestaat en geen onderhandelingen gevoerd worden. Rusland deed enkele voorstellen, doch deze werden prompt afgewezen.

Men vraagt zich af hoe de toestand zich nu zal ontwikkelen. Blijkbaar heeft Gromyko met zijn weglopen slechts te kennen willen geven, dat Rusland het Iraanse geval voorlopig niet wenst te bespreken. Maar wat zal de Veiligheidsraad nu beslissen? En indien Rusland met deze beslissing geen genoegen neemt? De knapste diplomaten hebben geen antwoord klaar. Zij hopen maar dat Rusland de wereld niet stelt voor een of andere verrassing welke een hernieuwde crisis in de toch al slechte internationale betrekkingen zou veroorzaken.

In ieder geval blijkt uit deze dramatische gebeurtenis weer dat het communistische Rusland altijd gelijk wil hebben. Het is een uitvloeisel van de dictatuur die men in eigen land heeft en ook op internationaal terrein schijnt te willen toepassen.

Toevallig heeft de Britse Labourpartij, die heus het heil van den arbeider zoekt, officieel verklaard, dat de Britse communistische partij voorkeur heeft voor de dictatuur en de leden ervan zelfs weinig of geen invloed hebben in de politiek die zij voert. Het besef wint steeds meer veld, dat communisme iets heel anders is dan democratie.

Hoe staan de V. S. tegenover Rusland?

Men wil de kaarten op tafel.

Economische overwegingen spelen een grote rol.

Onze Correspondent in New York zal van tijd tot tijd een overzicht geven van de onderwerpen, die in de pers van Noord-Amerika behandeld worden. Hier volgt een van zijn overzichten.

Na de overwinning koesterde men in ruime kringen in de Verenigde Staten de hoop, dat men zich met Rusland zou kunnen verstaan, hoewel men hier nooit waardering gehad heeft voor het Russische verdrag met Duitsland en de daaruit voorvloeiende gemeenschappelijke aanval op Polen.

Gedurende de oorlog zijn deze feiten wederom min of meer in het vergeetboekje geraakt. Men waardeerde de offers, welke het Russische volk gebracht heeft, de felheid waarmede de strijd tegen den Duitsen vijand gevoerd werd. Al moge men in de Verenigde Staten daarbij mede de nadruk gelegd hebben op de enorme leveringen van oorlogstuig en andere goederen, zo onderschatte men de betekenis van de offers in mensenlevens geenszins.

Veranderd beeld.

Na de oorlog veranderde het beeld. In de eerste plaats begon het geleidelijk door te dringen, dat er een nieuwe macht ontstaan was, die er zelfs naar streefde om op industrieel gebied de evenknie van de Verenigde Staten van Noord-Amerika te worden. En deze nieuwe macht gaf niet alleen blijk van haar eigen wegen te willen gaan, zij trachtte bovendien haar doel te bereiken door gans andere methodes, dan het particulier initiatief, hetwelk de Verenigde Staten van Noord-Amerika groot gemaakt heeft en waarin het dus gelooft. Het bleek bovendien, dat deze nieuwe macht in de internationale politiek andere methodes toepaste, dan waaraan men hier gewend is.

Daar Rusland door het Communistische beginsel geïnspireerd is en de Verenigde Staten ook voor de toekomst alles verwachten van het particuliere initiatief is het begrijpelijk, dat er spanningen ontstaan. Deze spanningen deden de vraag rijzen, of er dusdanige principiële en andere tegenstellingen bestonden, dat uiteindelijke overeenstemming uitgesloten is, dan wel, of de moeilijkheden alleen en uitsluitend een gevolg waren van het feit, dat twee zo geheel verschillende sferen zich aan elkaar moeten aanpassen.

Het antwoord op deze vraag is als regel afhankelijk van de politieke richting van dengeen, die zich de vraag stelde. Er zijn in de Verenigde Staten — evenals overal elders — felle tegenstanders van het Communisme. Zij willen van Rusland niets weten. Zij willen het Communisme, waar ter wereld zij het vinden, uitroeien. In hun felheid hebben zij de neiging om achter alles, wat hen niet bevalt, het Communisme als de diepere oorzaak te zoeken. Daartegenover staan als andere uiterste groep, zij, die geen goeds verwachten en er alleen goeds van willen horen. Zij zijn altijd en onder alle omstandigheden voor Rusland. In de pers komen de tegenstanders meer tot uitdrukking dan de voorstanders. Westbrook Pegler, wiens artikelen in de Hearst pers verschijnen, te New York in de **New York Journal American**, is de felste woordvoerder in deze richting.

Tussen deze beide groepen, staan allerlei groepen, die de zaken van verschillend standpunt bezien. In de wereld der technici heeft men ook vóór de oorlog veel belangstelling voor de industriële ontwikkeling van Rusland gehad. Men waardeert de dikwerf grootse concepties van de Russische projecten. Anderen menen, dat de Russen zich reeds meer bij de Westerse gedachtenwereld zijn gaan aanpassen.

De grote vrijheid aan de Orthodox Katholieke **Kerk verleend**, maakte op deze kringen grote indruk. Ook de belonigen, die voor individuele activiteit in de industrie en elders werden toegekend, wezen naar de opvattingen van deze groep, op aanpassing. In de laatste tijd hoort men deze stemmen minder dan enige maanden geleden. De grote meerderheid staat hier onwennig tegenover het verschijnsel: Rusland en beschouwt dit land met een toenemend wantrouwen. De grote pers en de staatslieden beginnen zich af te vragen: 'Wat wil Rusland?

Bezorgdheid.

Deze bezorgdheid wordt ons duidelijk wanneer wij ons rekenschap geven van hetgeen er nu na de overwinning eigenlijk gebeurd is.

Rusland heeft de grens met Finland naar het Westen verlegd. Het heeft de Baltische Staten in zich opgenomen. Het heeft zijn Westgrens in Europa verder naar het Westen verlegd. Het heeft zich een grote invloed in Polen verworven met recht van militair gezette corridors. De Poolse grens is eveneens ver naar het Westen verplaatst. Het heeft in Duitsland een uitgestrekt gebied onder zijn bewind gesteld en medezeggenschap verkregen in alle aangelegenheden, die op Duitsland betrekking hebben. Het heeft een deel van Oostenrijk bezet, en zich ook daar medezeggenschap verworven. Het heeft Hongarije, Roemenië en Bulgarije bezet, en met deze landen economische overeenkomsten op lange duur gesloten. Het heeft aanspraken op een vrije doorvaart door de Dardanellen en aanspraken op Turks gebied, alsmede op voormalige Italiaanse koloniën aangemeld. Het heeft Noord-Iran bezet, hetwelk zich onafhankelijk van Teheran verklaard heeft, en heeft in het algemeen in China invloed gekregen. Het heeft door de regeling met Tsjiang Kai Sjek, enorme economische invloed in Mantsjoerije gekregen. Het heeft zonder overleg met zijne geallieerden een deel van de machines uit dit gebied weggevoerd. Het heeft het Zuidelijk deel van het eiland Sachalin en een aantal eilanden van de Koerilen groep verworven.

Het heeft het Noordelijk deel van Korea bezet, waardoor het toezicht op de toegangswegen naar Mantsjoerije en medezeggenschap in de zaken van Korea verkregen heeft. Op een

enkele uitzondering na — de bezetting van Noord-Iran en het wegvoeren van machines uit Mantsjoerije, zijn al deze maatregelen genomen in overleg met en onder goedkeuring van de grote mogendheden. Vrijwel alle andere vragen, waarin de andere geallieerde landen geinteresseerd zijn, moeten alle nog met medewerking van Rusland definitief geregeld worden.

Van economisch standpunt heeft Rusland zijne positie buitengewoon versterkt. Uit Duitsland heeft het technisch geschoolde krachten, machines en ervaringen gehaald. In Mantsjoerije ligt een van de belangrijkst erts- en kolen-gebieden ter wereld. Het heeft de macht verkregen door het toezicht op de Noordchinese spoorwegen en door het medezeggenschap in het beheer van de havens. Het heeft de oude Russische eis van ijsvrije havens in de Baltische zee en in het Verre Oosten in vervulling doen gaan.

Het is bezig om in het bekken van de Middellandse zee door te dringen. Bovendien heeft het een nieuw vijf jaar plan aangekondigd om de Russische industrie op het peil van de Noordamerikaanse industrie te brengen.

Op het gebied van de handelspolitiek heeft het handelsverdragen van een nieuw type met de Staten in Oost-Europa afgesloten. Deze overeenkomsten zijn eigenlijk geen handelsverdragen in de ouderwetse zin des woords, die in het algemeen slechts ten doel hadden om het handelsverkeer tussen twee landen te vergemakkelijken. De nieuwe Russische verdragen moesten eigenlijk „economische" verdragen genoemd worden, omdat hun kennelijk doel is om Rusland een aandeel te geven in de economische ontwikkeling dezer landen. Niet alleen met de landen in het Donaubekken zijn dergelijke verdragen afgesloten, doch naar verluidt zijn er ook verdragen op economisch gebied met Zweden en andere West-Europese landen in voorbereiding.

De militair strategische positie van Rusland is van huis uit sterk. Het vormt het grootste continentale grondgebied ter wereld en heeft als zodanig een gunstige strategische positie, die nog belangrijk verbeterd is, doordat Rusland de eerste lijn van verdediging voor de eigen grenzen heeft weten te verleggen.

In het Westen ligt niet alleen Polen, maar ook het Russisch bezette deel van Duitsland als een beschermend cordon voor de Russische Westgrens. In het Verre Oosten ligt de eerste lijn van verdediging ver voor de grens van het Russische Rijk.

De Angelsaksische volken en vooral de Noordamerikanen hebben hun aandacht geconcentreerd op een constructieve vredespolitiek. Zij denken slechts aan demobilisatie. In Rusland is aan het volk duidelijk gemaakt, dat men op alles voorbereid moet zijn.

Daar wordt nog steeds onder een sterk gecentraliseerde leiding aan de weerbaarmaking in de meest uitgebreide zin des woords gewerkt.

De communistische invloed.

Op het gebied van de internationale politiek heeft Rusland in velerlei opzicht door zijn verrassend optreden, anderen voor, voor hen onoplosbare raadselen weten te plaatsen.

In de gebieden in Oost Azië wordt Rusland beschouwd als de pionier van hen, die naar vrijheid en zelfbestuur streven. De Communistische georiënteerde organisaties in de meeste landen, zien — ofschoon de Communistische Internationale ter ziele is — steeds op naar Rusland. Hierdoor is een sterke band gelegd tussen de internationale politiek rondom Rusland en de nationale politieke verhoudingen in alle overige landen. In andere woorden, elk land moet dientengevolge bij de bepaling van zijn houding ten aanzien van Rusland niet alleen rekening houden met zijn eigen internationaal belang, maar tevens met de sterkte van de Communistische invloeden in het eigen land.

Indien wij thans het oog weer meer speciaal op de verhouding tussen de Verenigde Staten van Noord-Amerika en Rusland richten, dan valt in de eerste plaats een enorm verschil in tactiek op. De Noordamerikanen laten hun houding bepalen door de wens om tot overeenstemming te geraken. Zij zijn huiverig om de zaken op de spits te drijven. Zij hebben in hun verhouding tot de Midden- en Zuidamerikaanse Staten geleerd, dat het voor een groot land niet gemakkelijk is om met andere landen om te gaan. Zij zijn voorzichtig en bedachtzaam. De Russen daarentegen aarzelen niet om precies te zeggen waarop het staat. Zij doen dat echter alleen als het in hun kraam te pas komt. Als het gelegen komt weten zij ook beter te zwijgen dan iemand anders. Daardoor scheppen zij een element van verrassing, hetwelk de Noordamerikanen eenvoudig tureluurs maakt. Dit verklaart, dat de pers en vooraanstaande woordvoerders er thans op aandringen om de politieke wensen van de Verenigde Staten duidelijk te formuleren en om van Rusland hetzelfde te verlangen. Zij willen de kaarten op tafel zien en dan over een oplossing praten. Deze methode past in een Angelsaksische gedachtengang, maar is zeker niet typisch Russisch. Zij veronderstelt bovendien een zekere mate van onderling vertrouwen. En als, zoals velen hier aannemen, wantrouwen de oorzaak is van de Russische houding, dan mag men van deze suggestie niet al te veel verwachten.

De Verenigde Staten hebben bovendien de neiging om zelf voor te gaan in het brengen van offers en hopen daardoor anderen tot navolgen te inspireren. De Herstel-Organisatie, de talloze particuliere hulpacties voor verwoeste gebieden, de vrijwillige rantsoenering van levensmiddelen om uitvoer naar noodlijdende gebieden mogelijk te maken, zijn er voorbeelden van.

Hoewel voor het Bretton Woods plan en voor het verlenen van een staatscrediet aan Groot Brittannië ook aangevoerd kan worden, dat de Verenigde Staten zelf groot belang hebben in het herstel van stabiele economische verhoudingen, zo worden toch door vele Noordamerikanen ook deze acties gezien in het licht van de hulpverlening. Inderdaad is deze opvatting juist, indien en zolang het doel hetwelk de Verenigde Staten zich bij deze acties voor ogen stellen niet bereikt is. Dit doel is het herstel van een min of meer vrije uitwisseling van goederen tussen alle landen, en een geleidelijke afbouw van overheidsmaatregelen, die dit handelsverkeer kunstmatig kunnen stimuleren.

Tegenstellingen in de politiek.

De Russen voelen in deze zin niet voor het geven van een voorbeeld.

Zij volgen een veel realistischer politiek, zij zijn geïnteresseerd in de tekst van de overeenkomsten, die zij nauwgezet bestuderen. Zij vinden het heel aardig om anderen over goede wil te horen spreken, maar zij voelen zelf meer voor hun contractuele rechten. Zij nemen dus in internationale conferenties dikwerf een sterk formalistische houding aan. De besprekingen moeten soms onderbroken of opgeschort worden om de goedkeuring van Moskou voor de een of andere text af te wachten.

Hun marsroute is hun in het algemeen nauwkeurig voorgeschreven.

Daarentegen gaan Noordamerikaanse afgevaardigden naar de internationale bijeenkomsten met de instructie om er het beste van te maken, wat onder de gegeven omstandigheden mogelijk is. Velen zijn van oordeel, dat dit de positie van de Verenigde Staten verzwakt.

De Republikeinse gedelegeerden, die deelnamen aan de Conferentie van de Verenigde Volken te London, de Heer John Foster Dulles, politiek raadgever van den Heer Dewey en woordvoerder van de Protestantse Kerken, en Senator Arthur van den Berg, vertegenwoordiger van de Staat Michigan, met zijn sterke Nederlandse inslag, beklagen zich erover, dat de President aan deze delegatie geen duidelijk omschreven instructies ten aanzien van de Noordamerikaanse politiek gegeven heeft. Men trekt hieruit dan in Republikeinse kringen de gevolgtrekking, dat de Democraten geen buitenlandse politiek hebben. In waarheid is de buitenlandse politiek erop gericht om samenwerking en stabilisatie van internationale politiek en economische verhoudingen door „geven en nemen".

De Secretaris van Buitenlandse Zaken Byrnes, heeft zij Republikeinse opposanten doen weten, dat hij hun critiek waardeert, maar dat hij open is voor elk voorstel hunnerzijds voor een constructieve politiek. Tot dusverre heeft men alleen gehoord, dat een Noordamerikaanse politiek geformuleerd moet worden, dat men potiger moet optreden. Op zich zelf verklaarbare adviezen, waaraan echter het constructieve element ontbreekt. Eenvoudig is het standpunt voor hen, die alleen alle hoop op overeenstemming met Rusland reeds hebben opgegeven. Zij willen Rusland in zijn eigen sop laten gaar koken en zijn van mening, dat dit voldoende zal zijn om het tot bedaren te brengen. Zij zijn tegen elke samenwerking met Rusland en zij verkondigen tevens de strijd aan allen, die Communist zijn of met Communisten samenwerken in de Verenigde Staten.

Zij, die daarentegen de hoop op overeenstemming met Rusland nog niet hebben opgegeven, zien in het veld winnen van deze richting juist weer een gevaar, omdat hierdoor in Rusland gemakkelijk de indruk kan ontstaan, dat de wind in de Verenigde Staten uit deze hoek begint te waaien.

Rusland wordt hier voorts fel bestreden door de sociaal-democratische beweging, die evenals de arbeiderspartijen in Europa op voet van oorlog met de Communisten leven. Hun orgaan The New leader heeft onlangs een uitvoerige brochure gepubliceerd waarin tal van argumenten werden aangevoerd, om aan te tonen, dat men in Rusland niet kan spreken van werkelijke democratie.

Daarentegen staat de meer links georiënteerde arbeidersorganisatie lang niet zo critisch tegenover Rusland. En er is bovendien een groep intellectuelen van democratische gezindheid, die er toe neigen Rusland en het Communisme te scheiden. Zij bestrijden in de Verenigde Staten de Communistische beweging, maar ijveren op internationaal gebied voor samenwerking en overleg met Rusland. Hiertoe behoort de Heer Thomas C. Lamont, lid van de Bankiersfirma Morgan, en de Heer E. Carter de leider van het „Instituut voor de betrekkingen in de Stille Oceaan, en voorzitter van de Hulporganisatie voor Rusland. De Heer Carter, die onlangs van een studiereis uit Rusland terugkeerde, verklaarde, dat als Engeland een crediet van 3.7 Milliard dollar ontving, Rusland er een moest hebben van 5 milliard dollar.

Er zijn in de Verenigde Staten een zeer groot aantal burgers van Slavisch bloed. Meer dan 60% van de kolen worden door personen van Slavisch ras gedolven. Het algemeen Slavische congres, waartoe vele dezer mijnwerkers behoren, telt velen, die voor Rusland als de grootste Slavische Staat veel voelen.

Het emotionele element komt tot uitdrukking in de offervaardigheid voor het Noordamerikaanse hulpfonds voor Rusland, hetwelk in velerlei opzicht aan de spits van alle hulporganisaties staat.

Persmeningen.

Het dagblad P.M., een uitgave van den Heer Marshal Field, die een der grootste warenhuizen in Chicago bezit, en ook overigens in het uitgeversvak een belangrijke rol speelt, (Hij beheerst o.a. de zogenaamde Pocket-boeken, die hier voor 25 cent per stuk verkocht worden) heeft dezer dagen een serie artikelen gepubliceerd, waarin op samenwerking met Rusland werd aangedrongen. P. M. heeft uitvoerig uiteengezet, dat Rusland niet zonder reden het gevoel heeft omsingeld te zijn. De rede van Churchill is door dit blad, hetwelk links staat, sterk gecritiseerd.

Het leidende New Yorkse dagblad, de New York Times steunt de gedragslijn van de regering, maar wenst de kaarten op tafel.

De Herald-Tribune steunt zoals gewoonlijk de opvatting van de Republikeinse partij.

Het dagblad met de grootste oplaag, de Daily News is in het algemeen anti-communistisch en tegen Rusland, hetzelfde geldt ook voor de Daily Mirror.

De Russische spionnage-pogingen in Canada hebben hier grote indruk gemaakt. Daardoor is Rusland weer met vette letters en onvriendelijk commentaar in de dagbladen verschenen.

De duidelijke woorden, die Bevin bij verschillende gelegenheden aan het adres van Rusland gesproken heeft, hebben eveneens in de pers veel aandacht getrokken. Hoewel zulks niet direct in de pers tot uitdrukking komt is de houding van het Vaticaan tegenover Rusland van grote practische invloed.

Men begrijpt de Russische denkwijze niet.

De overgrote meerderheid van het volk van de Verenigde Staten heeft echter de hoop op overleg en overeenstemming niet opgegeven, al staat men ook achter den Secretaris van Buitenlandse Zaken den Heer Byrnes, wanneer hij begint om de puntjes op de i's te zetten. Het volk van de Verenigde Staten heeft generlei aspiraties, die aan de belangen van Rusland tekort zouden kunnen doen. Het is in het algemeen gesteld op het herstel van een vrije uitwisseling van goederen en hoopt hiervan uit de aard der zaak ook zelf te profiteren, omdat men er op vertrouwt, dat men opgewassen is tegen mededinging van andere landen. Men kan zich eenvoudig niet voorstellen, dat iemand hiertegen bezwaar kan hebben.

Het volk van de Verenigde Staten van Noord-Amrika, heeft een dusdanig vertrouwen in eigen kracht op economisch en militair gebied, dat het niet begrijpt, dat een ander groot land als Rusland ook maar in de verste verte kan aannemen, dat het van buiten af bedreigd wordt. De Noordamerikaanse burger zelf kent dit gevoel niet. Dit heeft wederom ten gevolge, dat men in het wantrouwen van Rusland de stem meent te herkennen, van den geest, die indertijd ook uit andere landen weerklonk, die eveneens van omsingeling spraken.

Als een klap op de vuurpeil is nu de rede van Churchill gevolgd, die bij deze gelegenheid als spreker zich zelf overtroffen heeft. Zijn voorstel tot nauwe samenwerking tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Britse Gemeenschap heeft niet nagelaten hier een diepe indruk te maken. Het is jammer, dat deze samenwerking bepleit werd als een anti-Russische strekking. Hoeveel ruimere en vreedzamere constructieve verschieten zouden geopend kunnen zijn, indien Churchill een ruimere en algemene samenwerking had kunnen bepleiten. Men geve er zich vooral in Rusland wederom ter dege rekenschap van, dat de tot dusverre door dit land gevolgde gedragslijn en de tot dusverre gevolgde politiek, de andere staten bijeen drijft. En niet alleen dat. De ontwikkeling van de internationale verhoudingen hebben tevens in elk land de meer behoudende elementen versterkt. Overal beginnen acties tegen communisten, die zich dikwerf niet tot de Communisten beperken, maar zich ook tegen democratische elementen richten. In het Westen van Europa wordt een gezonde economische samenwerking door de wrijvingen om Rusland verhinderd. De aangewezen weg zou zijn: de opbouw van sterke industriële centra in West-Europa, die een deel van de taak moeten overnemen, die de Duitse industrie vroeger vervulde.

Zware schaduwen.

Zo vallen overal op de binnen- en buitenlandse politiek de zware slagschaduwen van Rusland, met gevolgen, die een gezond herstel belemmeren. De Angelsaksische volken kunnen hun opvattingen niet aan de gehele wereld opdringen, Rusland kan het evenmin. Daarom komt het denkbeeld van een duidelijke afbakening van gebieden naar voren.

De New York Post, een democratisch orgaan met een sterke Joodse inslag, leverde hiervoor onlangs een krachtig pleidooi. Dit plan komt echter practisch neer op een splitsing van de wereld in twee groepen.

Van Nederlands standpunt is deze ontwikkeling eveneens onbevredigend, omdat dientengevolge de positie van de grote mogendheden versterkt wordt. De vorming van een groter aantal machtscentra, waarbij men hier wel eens denkt aan een groep in West-Europa rondom Frankrijk, wordt wel eens bepleit.

Men bedenke echter, dat het overbruggen van verschillen in opvattingen tussen volken van zo verschillende geaardheid en aanleg en met zo verschillende sociale ideologieën als de Russen en de Anglo-Saksen niet eenvoudig is. Zelfs indien er aan beide zijden goede wil heerst, is dit een taak, die veel inzicht en geduld vereist. Velen hopen hier, dat de afschrikwekkende keerzijde van deze medaille tenslotte een overeenstemming mogelijk zal maken.

Hoewel er hier een grote verscheidenheid van opvattingen naar voren komt, hetgeen bij een bevolking, die de vrijheid van woord en van de pers voorstaat niet anders verwacht kan worden, dan staat toch ook weer een ding vast, dat allen als het puntje bij het paaltje komt achter den President zullen staan.

Bekendmaking

Op 2 April 1946, Opening va
Staten van Curaçao, zal de dien
het Postkantoor zijn als op Zond
één postbestelling 's morgens,
maalsluitingen om 9.30 uur.
verkoop van zegels tot 9.30 uur
Loketten postwissels, aangeteek
stukken, Postspaarbank, poste
tante en pakketpostafdeelingen
SLOTEN.

CURAÇAO, 25 MAART
De Postdirect

NAAR ENGELAND.

Met de „San Elisea".

William John Mckenzie, Alice Isabel Mckenzie—Brown, Windy Florence Josephine Mckenzie.

NAAR NEDERLAND.

Met de „Katrine Maersk"

Johannes Martinus van Engelenburg, Petronella Antoinetta van Engelenburg—Rutters, Johannes Martinus van Engelenburg, Elisabeth Antje Engelenburg, Maar van Engelenburg, W born, Helena Doroth —Langerfeld, Rob Schatborn Hendrik S

Met het K.L. van Vrijdag

Wilhelmus J. de W M. de Waal—Proos Waal, S. de Waal, Re Waal, Antonia F. K geest, Gregorius T Bernhard G. M. K M. Kamp, Corne Adriana J. Stolk—S Neeltje Stolk, Gerrit Johanna M. Brou Adriana E. Brouwer Brouwer, Aafje H. B rie A. J. Voncken, G Voncken—Reyne, Voncken, Marian Adriana Hulsebo Johan Gerard Sauer beth Sauer—Muhlk Thijs Wildeboer.

... WORDT AAN CHINA UITGELEVERD.

...end heeft ingestemd om Pu Yi de vroegere mario-keizer van Mantsjoerije, ...ina uit te leveren, terwijl ...uese Vice Minister van ...andse Zaken bekend ..., dat de spanning in de ...s - Russische betrekkin-...algenomen.

PU YI

...n heeft plannen met hem.

...e Tsjieh, de Vice Minister, ...door de correspondenten ...agd of de crisis in de betrek-... tussen China en Rusland ...ij is. Hij antwoordde: „Ik ...of niet dat ik een categori-... verklaring kan afleggen. ...hebben de hoop nooit opge-... Niemand kan zeggen dat ...situatie op zeer gezonde basis ...

...C. Wu, de Minister van ...rlichting, zeide, dat de Rus-... hebben ingestemd om Pu Yi ...te laten nadat onderhande-...en gevoerd werden. ...Over het algemeen wordt aan-...nomen, dat de vroegere Japan-...marionet zal worden berecht ...oorlogsmisdadiger. Wu wil-...zich daar niet over uitlaten. ...h zeide enkel: „Wij hebben ...nen met hem". De Russen ...en Pu Yi nadat zij Man-...erije binnenrukten (Tsjoeng-...g, (AP) 27.3).

BOLSJEWISTISCHE MISDADEN.

De „Osservatore Romano" beschuldigde de Russen ervan drie Katholieke Priesters te hebben gekruisigd en talloze anderen te hebben vermoord tijdens de bezetting van Littauen, toen volgens het artikel 50.000 inwoners naar Siberië werden verbannen.

Het artikel werd geschreven door Alex Richards, die door den redacteur van de "Osservatore" beschreven werd als een Fransen schrijver. De redacteur zeide dat een er, ander bevestigd werd door Littause priesters. Het artikel zeide, dat de Duitse bezetting van 1941—1944 gepaard ging met een hervatting van de vervolging „doch niet met het fanatisme der Russen". De gevreesde Russen zijn thans teruggekeerd om blijkbaar te blijven, beschermd door een groot prestige en de alliantie met de Verenigde Staten (Rome, (AP) 27.3).

ONDERZOEK HEROPEND.

Het Mexicaanse Departement van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat het onderzoek in het vliegtuigongeval waarbij de Russische Ambassadeur Oumansky gedood werd in Januari 1945, heropend is. Rusland verzocht om meer biezonderheden. Ten tijde van het ongeluk deden geruchten de ronde volgens welke een tijdbom ontplofte nadat het vliegtuig was opgestegen voor een vlucht naar Costa Rica waar Oumansky zijn geloofsbrieven zou aanbieden (Mexico, (AP) 27.3).

ONDERHANDELINGEN VASTGELOPEN.

Een monarchistische zegsman verklaarde in Lissabon, dat de onderhandelingen tussen Don Juan en Franco zijn vastgelopen nadat Franco de hoofdlijnen van Juans voorstellen verwierp. Deze voorstellen waren gebaseerd op de vier vrijheden van Roosevelt. De betrekkingen tussen Juan en Franco zijn ongewijzigd gebleven sedert Franco weigerde de voorwaarden te aanvaarden welke hem werden aangeboden door de verenigde Spaanse monarchisten — de Carlisten, de Katholieke Socialisten en de monarchisten van Alfonso.

Volgens den zegsman is Juan van plan zo lang in Portugal te blijven als de Portugese regering goedvindt. Graaf Rocamora is naar Zwitserland om Juans vier kinderen af te halen. Zij zullen niet reizen via Spanje (Lissabon, (AP) 27.3).

SEPARATISTISCHE BEWEGING IN AOSTA.

Berichten uit Aosta deelden mede, dat separatisten er Dinsdag een heftige betoging hebben gehouden om de onafhankelijkheid te zoeken van de kleine Aosta-vallei in het Noord-Oosten van Italië welke eerder door Frankrijk werd opgeëist. Een onbekend aantal personen zou gewond zijn in botsingen met de Italiaanse troepen en Carabinieri tijdens de wanordelijkheden welke de gehele dag duurden en eerst laat in de nacht werden onderdrukt. Volgens een bericht in de „Corriere Labardo" bevrijdde de menigte vier Franse journalisten die gearresteerd waren omdat zij de vallei binnenkwamen zonder daartoe toestemming te hebben.

In triomf werden de journalisten gebracht naar het stadhuis waar een hunner de betogers toesprak en vroeg dat de Geallieerde commissie een onderzoek zou instellen naar de wil van het volk. Het nieuwsblad schatte, dat 15.000 personen, die de zwart-rode vlag van Aosta alsook spandoeken meedroegen waarop men een plebisciet eiste, aan de betoging deelnamen. Tijdens het hoogtepunt van de wanordelijkheden invadeerden de betogers het stadhuis. Zij grepen Federico Chabot, Voorzitter van de vallei-raad, sleepten hem mede naar het balcon en gaven hem daar een afranseling ten aanschouwe van de krijsende menigte op straat (Milaan, (AP) 27.3).

BENOEMINGEN GOEDGEKEURD.

Het Noordamerikaanse Senaatscomité voor buitenlandse betrekkingen heeft de benoeming van Averell Harriman tot Ambassadeur in Groot Brittannië goedgekeurd. Het comité keurde ook de benoeming van den oud-Ambassadeur in Londen, John Winant, tot Noordamerikaans vertegenwoordiger in de Economische en Sociale Raad der Verenigde Landen goed (Washington, (AP) 27.3).

AANBEVELING VAN HERSTEL ORGANISATIE.

Het speciaal comité voor voedsel van de Herstel-Organisatie drong er bij de 48 landen die lid zijn op aan om „waar nodig" een strenge voedselcontrôle, inbegrepen rantsoenering, in te voeren. Tevens werd aanbevolen dat de huidige Raad spoedig bijeenkome in Washington (Atlantic City, (AP) 27.3).

POLITIEK IN ENGELAND.

De politiek is herleefd in Engeland op de grootste dag sedert de verkiezingen in de zomer. Bevin weerde een partij-opstand tegen zijn beleid van de buitenlandse politiek door langer dan een uur te debatteren met Labourleden van het Parlement.

De Conservatieve Centrale Raad nam een resolutie aan om Churchill te verwelkomen bij zijn terugkeer en liet niet blijken of er enige grond is voor de herhaalde berichten volgens welke Churchill spoedig opzij zou worden gedwongen als Conservatieve Leider in het Lagerhuis.

De Nationale Raad van de Labourpartij verwierf het verzoek van de Onafhankelijke Arbeiderspartij om samensmelting **en bestempelde de Britse communisten als een partij met „voorkeur voor de dictatuur", welker politiek „beslist wordt zonder dat de leden iets in te brengen hebben".**

Een conferentie van afgevaardigden van alle vakbonden die het grootste deel van de Labourpartij vormen is bijeengeroepen voor Vrijdag.

Men verwacht dat het algemene stakingsverbod, voor welks intrekking een wetsontwerp bij het Lagerhuis is ingediend, zal worden besproken.

Slechts ongeveer een half dozijn Labourleden van het Parlement stemden tegen Bevin toen een motie van vertrouwen werd ingediend op de bijeenkomst welke ook door Attlee werd bijgewoond.

Bevin besprak de betrekkingen met Hellas, Spanje en Rusland, aldus vertelden leden die de bijeenkomst bijwoonden. De bijna unanieme steun die hij erlangde was opmerkelijk gezien het feit, dat onlangs meer dan 70 Labourleden van het Parlement een protest tekenden tegen de Britse politiek in Hellas.

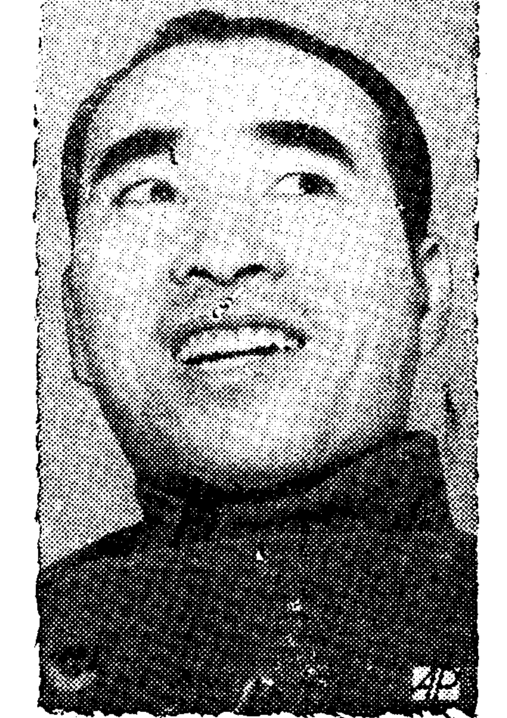
Butler en Anthony Eden — zowat de enige Conservatieven die ooit genoemd werden als eventuele opvolgers van Churchill — spraken de Conservatieve Raad toe. Churchill woonde de vergadering niet bij. Butler stelde voor om een telegram met „Welkom thuis" te richten aan Churchill (Londen, (AP) 27.3).

DE KLAP WORDT 1 APRIL VERWACHT.

De Noordamerikaanse regeringsdepartementen treden snel op in een poging de klap op te vangen, welke op 1 April verwacht wordt wanneer John Lewis zijn 400.000 mijnwerkers zal opdragen om rust te nemen. Zegslieden namens de mijnexploitanten voorspelden, dat de metaal-industrie onmiddellijk zal worden getroffen en dat sommige der fabrieken tegen 10 April gesloten zullen zijn. Deze voorspellingen volgden op de beslissing van Lewis om zijn huidig contract met de kolenproducten te beëindigen te middernacht van Zondag. Een zegsman van de administratie voor brandstofvoorziening maakte bekend, dat een regeringsorder onderweg is om de verschepingen van kolen op te houden tot een vorm van rantsoenering wordt uitgewerkt (Washington, (AP) 27.3).

TSJOU NAAR TSJOENGKING.

Het communistisch hoofdkwartier in Yenan maakte bekend, dat Generaal Tsjou En Lai, zijn voornaamste onderhandelaar, naar Tsjoengking is gesneld op aandringen der Noordamerikanen. Men voorspelt alvast, dat zijn besprekingen met de regering een oplossing zullen brengen in de Mantsjoerijse situatie waarover men het tevoren niet eens kon worden. Vier dagen geleden verliet Tsjou de conferentie in Tsjoengking. Hij beschuldigde de Kuomintang-partij ervan zijn voorstel, dat China's wapenstilstandscommissie een wapenstilstand tot stand zal brengen in Mantsjoerije en er een politieke regeling treffen, niet wilde overwegen. De communisten eisen de erkenning van het „democratische leger" in Mantsjoerije dat onder communistische beheersing staat en deelneming in het bestuur over Mantsjoerije (Yenan, (AP) 26.3)

TSJOU EN LAI
Snelde terug.

CURAÇAO
WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	5448
2e prijs	1680
3e prijs	3426
4e prijs	563

ARBEIDSGESCHILLEN-VERORDENING INGEDIEND.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft bij de Staten van Curaçao een ontwerp Arbeidsgeschillen verordening ingediend.

DE NIEUWE RECHTERS.

Bij koninklijk besluit van 18 April jl. zijn tot leden van het Hof van Justitie alhier benoemd **Mr. F. R. Povel**, substituut-griffier van het gerechtshof te Amsterdam, en **Mr. C. H. R. Klokke**, griffier van het kantongerecht te Zaandam.

De beide nieuwe rechters komen in vacatures welke ontstaan zullen door het vertrek van Rechters Mr. Willem B. J. Aberson (Willemstad) en Mr. Henri A. J. Gijsen (Oranjestad). Deze zullen in Mei vertrekken naar Europees Nederland.

Omtrent de nieuwbenoemden is ons helaas verder **niets bekend**. Slechts weten wij, dat Mr. Povel katholiek is en familie van Dr. van Ogtrop van Aruba. Zij zullen 9 April as. per Stuyvesant naar Aruba vertrekken.

INCIDENT OP DE HANDELSKADE.

Maandagnacht omstreeks kwart over tien — zo vernemen wij thans — deed zich een betreurenswaardig incident voor op de Handelskade. De machinist R. van het ss. „Amstelkerk" die klaarblijkelijk onder invloed van alcoholhoudende drank was, wilde zich in het havenbootje begeven, doch werd door den daar gestationeerden inheemsen politieman beduid om als de anderen tussen de hekken door te lopen. De man weigerde. Er ontstond een woordenwiseling en R. nam een dreigende houding aan.

De agent bleef R. de doorgang naar het bootje beletten zodat deze hem aangreep. Het scheen niet in zijn bedoeling te liggen den politie te mishandelen, doch een der bootsmannen van de havendienst die het geval had gadegeslagen kwam niettemin den politieman te hulp en gaf R. met een stok een flinke slag op het achterhoofd, zodat deze versuft ineenzakte en hevig begon te bloeden. Hij verloor evenwel niet het bewustzijn en terwijl hij door den politieman werd vastgehouden beschuldigde hij dezen ervan hem te mishandelen, hoewel hij vijf jaar lang voor hem gevochten had.

Van het politie-hoofdkwartier kwam spoedig de bekende auto en werd eerste hulp verleend aan R. die letterlijk baadde in zijn bloed.

Na verbonden te zijn en aan boord te zijn gebracht van de „Amstelkerk" werd door den scheepsdokter in overleg met een plaatselijk geneesheer besloten om R. voor observatie te doen opnemen in een hospitaal. Het schip is intussen gistermiddag 12.45 uur vertrokken.

FRAAI AANDENKEN VOOR SAN MATEO.

Vanmorgen heeft Pastoor van Rooy O.P. aan de meisjecongreganisten een fraai aandenken van Zijne Heiligheid den Paus overhandigd. De Pastoor heeft bij zijn verlof in Nederland de congregatie bij den Paus vertegenwoordigd. Als herinnering heeft de Heilige Vader voor alle congreganisten een portret meegegeven, alsook een fraaie medaille, waarop aan de ene zijde het relief van Pius XII staat en aan de andere zijde de Heilige Maagd als Moeder van Goede Raad. Deze medailles zijn door den Paus zelf gezegend.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

26 Maart: B. D. Daryanani, Gerard de Veer, Pei Ming Siao, Maria Abreu, Sara, Carmen en Baby Juanita Croes; Jose Luydens, Blanche S. en Greta P. Benjamin; Dirk, Johanna en Dini Verschoor; Frederik, Elisabeth en Maria Vromans; Pieter en Jane de Haseth; Carl Cornelissen, Willem Lansdorp, Theunis Sonnenberg.

27 Maart: Ernesto Martijn, **Jaime Haseth, Helena Brouwer,** Rufina Perdha, Duvert Senior, Gertrude Ten Holt, Dennis Hilman, Ir. J. Groote, Mr. J. A. Ellis, J. B. Kennema, C. Luckman, W. I. Tjassens Keizer, Roland, Helena en Mirna Bergonje; Lindoro C. Kwartsz, R. C. Bos Verschuur, A. R. Rico, Claudio Maduro, Runa Honig, Jan H. Eman.

Aruba — Curaçao.

26 Maart: Arthur le Grand, Uselita Arrindell, Mercedes D. Perdomo, Frajtel Oberman, Augustine Lake, Dorothea Everen, Aurora Romero, Gloria Maria Santos, Carlos Arriens, Eugenie Medez, Claudio Maduro, A. de Rooy, D. Cardoze, John Foskett, Lt. Willem Zeeman, Frederik en L. F. Fromans; Lambertus van der Sleen, Eddy O. Lard, Flora Maria del Gomez, Aida Perez, Maurits A. de Barries, Josephine Riman, Eddy C. Lard.

27 Maart: Arche San, Mildred A. Milton, Paulina F. Juliana, Lorenzie Zievinger, Cyrus Judson, Edmund Roberts, R. C. Dagby, Julio V. en Augenie M. Gomez; Fernando Hodge, Victor Rodgers, Carlos de Hart, Josehus van Roon, Jan Klijn, Manning Reus, Theo Jansen.

Curaçao — Bonaire.

26 Maart: Hipolito Laurens, Frank Ramirez.

Curaçao — Ciudad Trujillo.

27 Maart: Ramona Perez, Alicia Rodriguez, Juana E. Capellan, Helvetio Boschetti.

Kingston — Curaçao.

26 Maart: Clifford Smith.

Curaçao — La Guayra.

26 Maart: Antonio Rodriguez Garcia, Jose da Silja Goes, Leandro Roche, Dolores F. Rosario, Victoria Z. de Tillero.

27 Maart: Jacobus G. Bursch.

La Guayra — Curaçao.

27 Maart: Rosa A. de la Cruz, Teresa F. de Garcia, Otilia de Flores, Modesta Alcala, Matheus Dorembosch, Jacques Morpurgo, Elena P. de Bennedetti, Enriqueta de Betancour.

Curaçao — Maracaibo.

27 Maart: George en Lillian Collier.

Maracaibo — Curaçao.

26 Maart: Helvelio Boschetti.

Curaçao — Miami.

27 Maart: Louise Fontaine.

28 Maart: Gerald, Dorothy J., John en Mary Ferguson.

Curaçao — Paramaribo.

28 Maart: Eduard A. Stockman.

De Heer en Mevrouw
S. A. L. MADURO — BRANDAO
geven hierbij kennis van het voorgenomen huwelijk van hunne dochter
ENA
met den Heer
EMILE DANKMEIJER
Luitenant ter Zee der 1e klasse.
waarvan de voltrekking zal plaats hebben op Dinsdag den 2den April 1946.
Receptie: Scharloo 104 om 8.30 p.m.
Men wordt verzocht deze kennisgeving te willen beschouwen als een persoonlijke uitnodiging.

ONS KONINKRIJK

REDE VAN SCHERMERHORN.

De Voorzitter van de Ministerraad Professor Willem Schermerhorn verklaarde in een radiorede, dat hij er van overtuigd is dat de Nederlandse Regering en de Indonesische leiders tot overeenstemming zullen komen al vraagt de Indonesische quaestie grote zelfbeheersing.

Hij meende dat een overeenkomst kan worden bereikt om het gemeenschappelijke lot in vrijheid te delen.

Bij het houden van zijn eerste politieke rede als candidaat van de nieuwe Partij van de Arbeid zeide professor Schermerhorn nog dat de pas op Java gelande troepen geen militaire macht betekenen, maar gebruikt zullen worden als politie-macht om degenen te steunen die wensen mede te werken met de Nederlanders in de sociaal-economische en culturele heropbouw van Nederland. Hij legde de nadruk op de ernst van het tekort aan steenkolen en verklaarde dat de huidige Nederlandse kolenproductie slechts 68% van het vóór-oorlogse peil bereikt, terwijl een productie van 80 tot 90% noodzakelijk is voor de heropbouw van Nederland. Nederland moet nu kostbare dollars afstaan om kolen in te voeren. Professor Schermerhorn verklaarde verheugd te zijn, dat er zo weinig stakingen hebben plaats gehad in Nederland. Aneta)

PRINSELIJK ECHTPAAR GAAT OP REIS.

Maandag werd bekend gemaakt, dat Prinses Juliana en Prins Bernhard op 5 April naar Kopenhagen vertrekken, waar zij de gasten zijn van de Deense Kroonprins en Kroonprinses op het slot Amalienborg. Op 6 April zullen onderscheidingen worden uitgereikt aan enkele Denen en Nederlanders. Diezelfde avond heeft een gala-diner plaats.

Op 7 April geeft het Concertgebouw-orkest een uitvoering. Op 8 April vertrekken Prinses Juliana en Prins Bernhard naar Stockholm, waar zij de gasten zijn van den Zweedsen koning.

ITALIAANS PROTEST.

De Italiaanse Minister van Buitenlandse Zaken heeft bij den Nederlandsen Zaakgelastigde geprotesteerd tegen het bevriezen van alle Italiaanse activa in Nederland. Hij wees erop, dat de Italiaanse activa vallen onder de bepalingen van de wet van October 1944, waarbij alle activa toebehorend aan onderdanen van vijandelijke staten geconfisqueerd worden; de mogelijkheid bestaat echter uitzonderingen te maken.

Een wetsontwerp wordt nu gemaakt, waarbij bepaald zal worden, dat alle Italiaanse activa die na de hervatting van de diplomatieke betrekkingen in Nederlands bezit kwamen, als vrij zullen worden beschouwd. Aneta vernam dat 90% individuele gevallen die aan confiscatie onderhevig waren, niet meer onder „vijandelijk eigendom" zullen vallen (Aneta).

WILLEN GEEN HANDEL MET FRANCO-SPANJE.

Op een vergadering van 4000 Rotterdammers is besloten de Regering te verzoeken haar houding ten opzichte van Spanje te bepalen. Besloten is de havenarbeiders te verzoeken in afwachting door te gaan met het lossen van Spaanse schepen. De vergadering steunde het standpunt van de havenarbeiders om geen handel met Franco-Spanje te drijven. Telegrammen werden gezonden aan de regering, de pers en de Federatie van Vakbonden.

VOOR PROPAGANDA.

Dinsdag meldde de 23e Britse divisie, dat de Russische duikboten voor de kust van Java in werkelijkheid Japanse duikboten zijn met Japanse of Indonesische bemanning, die, voor propaganda, de Russische vlag hebben gehesen (Aneta).

NOG 7000 REFUGIÉ'S IN SINGAPORE.

7000 Nederlandse refugié's, die nog in Singapore zijn, zullen op 15 April geëvacueerd worden. 1500 Gaan naar Nederland en de overigen naar Java, waar nu reeds de nodige voorbereidingen worden getroffen. De eerste 1000 vertrekken deze week naar Java. In het geheel zijn er 13.000 geëvacueerden in Singapore geweest (Aneta).

GEVANGENEN WERDEN WEGGEVOERD.

De Bandtjeuh-gevangenis te Bandoeng is intact, maar geheel verlaten; de gevangenen zijn door de extremisten weggevoerd. Enkele Europeanen zijn gevonden in een huis aan de Pasoereanweg.

De leider van de Overzeese Unie van Indonesiërs is ontdekt en gevangen genomen. De stad wordt nog steeds doorzocht. Het Zuidelijk gedeelte is afgesloten, alleen bevoegden mogen dit gedeelte van de stad binnenkomen.

UITGAVE VAN OBLIGATIES.

De „New York Times" bericht dat de Shell Union Oil Corporation met de Securities and Exchange Commission overleg heeft gepleegd voor het uitgeven van obligaties ter waarde van 125 millioen dollar. De opbrengst zal worden gebruikt voor het inlossen van een schuld van 82 millioen dollar en het overige als werkkapitaal. Men verwacht dat Morgan Stanley & Co aan het hoofd van de inschrijvers zullen staan (Aneta).

DE SUIKERSITUATIE.

De Nederlandse consul-generaal te Singapore seinde een logenstraffing van de verklaring, die door Killearn zou afgelegd zijn betreffende de suikersituatie op Java. Het was niet Killearn, die deze verklaring aflegde, maar een onbekende journalist, die pas uit Java was weergekeerd en die Killearn gevraagd had commentaar te geven op die gegevens. Killearn antwoordde echter, dat hij eerst de suiker moest zien.

VERKIEZINGS-POLEMIEK.

Zoals men weet heeft de Katholieke Volkspartij indertijd aan de Partij van de Arbeid (Schermerhorn) voorgesteld vóór de verkiezingen tot overeenstemming te geraken tussen de daarvoor in aanmerking komende politieke groeperingen over een gemeenschappelijke urgentieprogram. „Het Vrije Volk" werd indertijd uit de kringen der Partij van de Arbeid gedisqualificeerd als het orgaan dezer partij.

Men kan nu zijn laatste illusie, dat de Partij van de Arbeid over het voorstel van de K.V.P. anders denkt — illusie waarop Jhr. Van der Goes van Naters reeds de domper had gezet met zijn verschuiving der samenwerkingsgedachte tot na de verkiezingen — gerustelijk laten varen. De afwijzing van „Het Vrije Volk" is de afwijzing van de Partij van de Arbeid.

De r.k. Volkskrant te Amsterdam schrijft hierover o.m.:

„Wij betreuren deze gang van zaken. Aan de redactie van „Het Vrije Volk" kan men geredelijk toegeven, dat samenwerking op een gemeenschappelijk program vóór de verkiezingen in de Nederlandse parlementaire democratie geen gewoonte was. Maar wij hadden juist dit element van vernieuwing gaarne gezien, omdat het de inzet van de verkiezingen tot iets veel tastbaarders en grijpbaarders zou hebben gemaakt dan thans het geval zou kunnen wezen. Het was dan gegaan over het slagen of falen in de verkrijging van een meerderheid voor de verwezenlijking van een bepaalde politiek in de eerstkomende parlementaire periode. Nu worden, omdat geen partij op zich de meerderheid behalen zal, de kiezers daarbuiten gehouden. Wat wij jammer vinden om twee redenen: omdat ons land nu meer dan ooit behoefte heeft aan een uitspraak der kiezers over de concrete politiek van herstel en vernieuwing, die in de naaste toekomst gevolgd moet worden; en omdat nu minder dan ooit vaststaat, tot welke samenwerking het na de verkiezingen zal komen.

„Het Vrije Volk" herinnert er aan, dat tijdens de lange duur der rechtse coalitie de partijen „waarvan iedereen van te voren wist, dat zij tezamen zouden optreden, hetzij als regeringsblok, hetzij als oppositie" zelfstandig de verkiezingsstrijd zijn ingegaan. In een dergelijke situatie van duidelijkheid vervalt inderdaad een goed deel van de reden, om zich vóór de verkiezingen ook nog op een concreet gemeenschappelijk program te gaan verbinden. Maar in de huidige situatie ontbreekt juist die duidelijkheid: thans weet helemaal niet iedereen van te voren, wie tezamen zullen optreden: en het antwoord op deze vraag is niet te geven zonder het licht van een zakelijk accoord omtrent de concrete politiek, waarover men het voor de komende parlementaire periode eens is.

Met afwijzing van het voorstel der K.V.P. om vóór de verkiezingen tot een gemeenschappelijk urgentie-program te komen, bepleit „Het Vrije Volk" het voeren van „een waardige verkiezingsactie" door K.V.P. en P. v.d. A., waarin meer de nadruk valt op de punten van overeenkomst dan op tegenstellingen".

Met het voeren van een waardige verkiezingsactie zijn wij het van harte eens. Dat daartoe méér de nadruk moet vallen op de punten van overeenkomst dan van verschil, betwisten wij. Een waardige verkiezingsactie eist o.i., dat men op zakelijke wijze het licht doet vallen zowel op de punten van overeenkomst als op die van verschil. En deze eis klemt niet alleen tegenover een bepaalde partij, maar tegenover elke partij."

R.K. VOLKSBOND GEREORGANISEERD.

Op een bijeenkomst te Haarlem heeft het diocesaan bestuur van de R.K. Volksbond bekend gemaakt, dat de naam gewijzigd zal worden in R.K. Arbeidersbeweging en dat deze uit 150 afdelingen zal bestaan.

Er zijn grote plannen voor de toekomst; o.a. zal een instituut worden ingesteld tot vorming van de leden tot „daad-Katholieken. Besloten werd het bondsbureau, dat in de naaste toekomst; o.a. zal een instituut worden ingesteld tot vorming van de leden tot daad-Katholieken. Besloten werd het bondsbureau, dat in de naaste toekomst het centraal punt moet worden, te Den Haag te vestigen en tevens uit te breiden.

Francis Kardinaal Spellman, Aartsbisschop van New York, begroet de menigte die hem verwelkomde na zijn terugkeer in New York uit Rome.

ARUBA

UITBREIDING ZUSTERCONVENT.

Eerste steen gelegd.

Maandagmiddag, op de feestdag van Maria Boodschap, had in tegenwoordigheid van alle Pastoors, Zusters en Frères te Aruba de inmetseling plaats, volgens de Romeinse ritus, van de speciaal vervaardigde hoeksteen (lapis angularis) op de fundamenten der in aanbouw zijnde kapel, behorende bij het convent der Zusters Dominicanessen.

Het betreft hier een vergroting van het convent, welke door de gestadige uitbreiding van het onderwijs, noodzakelijk is geworden. In dit plan is ook opgenomen de bouw van een eigen kapel voor de Zusters, waarmede een sedert lang gekoesterde wens dier religieuzen in vervulling zal gaan.

De Pastoor der Parochie, Pater Theodardus Bartel O.P., verrichtte de plechtigheid, bijgestaan door de aanwezige Priesters, den Almachtige smekend opdat Christus Jezus die het begin en het einde is van geheel de schepping, ook het begin, de voortgang en de voltooïng moge wezen van dit werk, ondernomen tot lof en glorie van zijn Naam.

Hierop tekende de Pastoor met een troffel, op elk der zes kanten des hoeksteens een kruis, onder aanroeping der Allerheiligste Drievuldigheid. Vervolgens werd de steen ingemetseld, terwijl de omstaande Priesters de Litanie van Alle Heiligen baden. Onder het plaatsen van de steen op de daarvoor met cement toebreide plaats, bad de Pastoor:

„Tot getuigenis van Jezus Christus plaatsen wij deze eerste steen op dit fundament in de naam van den Vader en van den Zoon en van den Heiligen Geest: opdat hier moge wonen de ware geest des Geloofs, de vrede Gods en de broederlijke liefde; opdat deze plaats bestemd zij tot het gebed en tot aanroeping en lofzang van de naam van onzen Heer Jezus Christus die met den Vader en den Heiligen Geest leeft en heerst God door alle eeuwen der eeuwen. Amen."

Op het einde dezer zinrijke, liturgische plechtigheid las Pater Pius Paanakker O.P., rector van het San Pedro-hospitaal, de oirkonde voor, eerst in het Latijn en vervolgens in het Nederlands. Het historisch feit der eerste steenlegging wordt daarin in verband gebracht met de Geboorte des Zaligmakers, het regeringsjaar van den tegenwoordigen Paus en met verschillende data die betrekking hebben op de Orde der Dominicanen en de reguliere Derde Orde, waartoe de Zusters behoren, wat betreft haar komst op Aruba met vermelding tevens van de namen van den Bisschop en haar respectieve religieuze Oversten.

Wij sluiten dit verslag met de wens, dat God, die het werk begonnen heeft, het ook moge voltooien.

DE ARUBAANSE KUNSTKRING.

Het doet ons genoegen te vermelden dat hetgeen wij publiceerden over het gerucht van een Arubaanse Kunstkring waarheid blijkt te zijn daar wij met een der promotors van genoemde Kunstkring een onderhoud hadden, waarin ons het volgende werd medegedeeld:

Er zijn vijf promotors, die hard aan het werk zijn om deze organisatie tot stand te brengen, t.w. een Arubaan, een Bonairiaan, een Curaçaoënaar, een Surinamer en een Europese Nederlander. Deze mensen zijn onderscheidenlijk: J. E. Croes, T. M. Marchena, E. Kroon, J. R. A. Simoons en L. de Hoop.

Zoals men uit de bovenstaande namen kan zien, is den persoon van T. M. Marchena, de Sociedad Bolivariana (Secretaris) vertegenwoordigd; de Club Suriname in den persoon van J. R. Simoons (President); het A.N.V. in den persoon van L. de Hoop (President), terwijl de Pers in den Heer Juan E. Croes een bekwamen vertegenwoordiger heeft. Zodat met deze personen ons de overtuiging wordt gegeven, dat alle drie instellingen die hetzelfde doel beamen, nl. kunst en wetenschap, schouder aan schouder zullen samenwerken om dit prachtig doel te bereiken, hetwelk ongetwijfeld het cultureel welzijn van Aruba tot een hoog peil zal brengen.

Verder deelde onze zegsman ons mede, dat reeds contact gezocht werd met den Heer Rudolf F. W. Boskaljon, President van de Curaçaose Kunstkring, die zeker zeer bereidwillig zal zijn om de Arubaanse Kunstkring in wording bij te staan met adviezen en wenken.

Verder werd ons medegedeeld, dat zelfs een copie van de statuten van de Curaçaose Kunstkring werd gevraagd, als leiding dienende om de Arubaanse Kunstkring vooruit te helpen. Onze zegsman zeide ons verder, dat hij hoopt, dat er spoedig een vergadering zal worden belegd, en dat er veel deelnemers zullen tegenwoordig zijn.

Wij wensen onze Arubaanse Kunstkring veel succes toe. Indien er kunstliefhebbers zijn, die met dit doel sympathiseren, kunnen zij zich wenden tot de reeds genoemde vijf personen.

SURINAME

HEIN DE VRIES, DIRECTEUR SURINAAMSE BANK.

Uit „Nieuw Suriname" vernemen wij, dat Mr. Hein L. de Vries, zoon van den bekenden Surinaamsen koopman H. J. de Vries, is aangezocht om Mr. Schoch te Paramaribo op te volgen als directeur van de Surinaamse Bank. Voor de eerste maal is aldus een Surinamer benoemd tot Directeur van de Surinaamse Bank, doch Aneta vond dit feit blijkbaar niet belangrijk genoeg om het te seinen.

Mr. de Vries zal nu gedurende enige maanden het bedrijf bestuderen en alle afdelingen doorlopen alvorens in functie te treden.

Na de H.B.S. te hebben doorlopen studeerde hij bijna drie jaar aan de Handelshogeschool te Rotterdam. Daarna volgde de rechtenstudie te Leiden en vervolgens bekwaamde hij zich in het verzekeringswezen. Toen de oorlog uitbrak meldde hij zich als vrijwilliger in het Canadese leger en deed daarbij op doorreis naar Canada Curaçao aan. Later kwam hij in Engeland bij de officiersopleiding alwaar hij opviel, zodat hij na de bevrijding als majoor bij het Militair Gezag benoemd werd tot ondercommissaris van Friesland. Hem werd te Leeuwarden een betrekking aangeboden bij de Rechtbank, maar hij gaf er de voorkeur aan met de eerste „Stuyvesant" weer naar Paramaribo te vertrekken, om zich in dienst van Suriname te stellen.

Wij zijn zeker blijde, dat een Surinamer thans deze — in Suriname zo belangrijke — post gaat bekleden.

Vice President Harry W. Anderson (rechts) van General Motors, waar de staking geëindigd is, deelt een en ander aan de pers mede.

Bekendmaking.

Met ingang van 1 April kunnen pakketten worden aangenomen voor rechtstreeksche verzending naar **New Zealand.**

Het porto bedraagt:

voor pakketten	tot en met 1 kg.	f. 1.40
„ „	boven 1 t/m 3 kg.	2.—
„ „	„ 3 „ 5 kg.	2.70
„ „	„ 5 „ 10 kg.	4.80

De Postdirecteur.